

Ikt. sz.: KUB-42/4-8/2026.

KUB-1/2026. sz. ülés
(KUB-63/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Külügyi Bizottságának**
2026. március 2-án, hétfőn, 11 óra 04 perckor
az Országház Varga Béla termében (főemelet 21.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	5
A Béketanács Alapokmányának kihirdetéséről szóló T/13639. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	5
Állásfoglalás a kollektív bűnösség elvének szlovákiai alkalmazásáról	6
<i>Dr. Fiala-Butora János hozzászólása</i>	6
<i>Dr. Tárnok Balázs hozzászólása</i>	8
<i>Dr. Fiala-Butora János további hozzászólása</i>	10
<i>Nacsa Lőrinc hozzászólása</i>	11
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	14
<i>Dr. Fiala-Butora János válasza</i>	16
<i>Dr. Tárnok Balázs válasza</i>	17
<i>Nacsa Lőrinc válasza</i>	18
<i>Határozathozatal</i>	18
A szlovákiai magyarságot hátrányosan érintő új szlovák jogszabályok elítéléséről, a szlovákiai magyarság védelméről szóló H/13321. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	19
<i>Jámbor András Imre szóbeli kiegészítése</i>	19
<i>Hozzászólás</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	19
A Szlovák Köztársaság 2025 decemberében hatályba lépett Büntető Törvénykönyv-módosításáról és annak következményeiről szóló H/13407. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	20
<i>Csárdi Antal szóbeli kiegészítése</i>	20
<i>Hozzászólások</i>	21
<i>Csárdi Antal reflexiója</i>	21
<i>Határozathozatal</i>	22
Egyebek	22
Az ülés berekesztése	22

Napirendi javaslat

1. A Béketanács Alapokmányának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/13639. szám)
(Kormány - külgazdasági és külügyminiszter)
(A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Állásfoglalás a kollektív bűnösség elvének szlovákiai alkalmazásáról
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 15. § (4) bekezdése alapján)
3. A szlovákiai magyarságot hátrányosan érintő új szlovák jogszabályok elítéléséről, a szlovákiai magyarság védelméről szóló határozati javaslat (H/13321. szám)
(Jámbor András Imre (Párbeszéd) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. A Szlovák Köztársaság 2025. decemberében hatályba lépett Büntető Törvénykönyv-módosításáról és annak következményeiről szóló határozati javaslat (H/13407. szám)
(Csárdi Antal (független) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Németh Zsolt (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bóna Zoltán (Fidesz)
Csöbör Katalin (Fidesz)
Móring József Attila (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Tilki Attila (Fidesz) Balla Mihálynak (Fidesz)
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP) Csöbör Katalinnak (Fidesz)
Bartos Mónika (Fidesz) Móring József Attilának (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Fürjes Róbert bizottsági főmunkatárs
Dr. Mayer Alexa bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Azbej Tristan államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Nacsa Lőrinc nemzetpolitikáért felelős államtitkár (Miniszterelnökség)
Dr. Tárnok Balázs (Nemzeti Közszerológati Egyetem John Lukacs Intézet)
Dr. Fiala-Butora János nemzetközi jogász
Jámbor András Imre (Párbeszéd) országgyűlési képviselő
Csárdi Antal (független) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Megkezdjük a munkánkat. Szép jó napot kívánok mindenkinek! Bejelentem a helyettesítéseket: Juhász Hajnalkát Csöbör Katalin, Tilki Attilát Balla Mihály és Bartos Mónikát Móring József helyettesíti. Megállapítom a határozatképességet.

Megküldtem a napirendet. Felteszem szavazásra: ki támogatja a napirendet? (Szavazás.) Köszönöm szépen. Egyhangú.

1. napirendi pontunk a Béketanács alapokmányának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat vitája. Az előterjesztő képviselőjében szeretném köszönteni Azbej Tristant, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárát.

A Béketanács Alapokmányának kihirdetéséről szóló T/13639. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Megnyitom az 1. napirendi pontot: döntés részletes vita lefolytatásáról. Tisztelt Bizottság! A T/13639. számú, nemzetközi szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat esetében módosító javaslat megfogalmazása vált szükségessé. A házszabály megfelelő bekezdése alapján elsőként a részletes vita lefolytatására vonatkozó szándékunkról kell nyilatkoznunk. Elnöki jogkörben a részletes vita lefolytatására teszek javaslatot. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki ehhez hozzászólni. (Nem érkezik jelzés.) Amennyiben nincs hozzászólás, felteszem szavazásra: ki támogatja, hogy lefolytassuk a részletes vitát? (Szavazás.) Egyhangú. Köszönöm szépen.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát. Kérdezem az előterjesztő képviselőjében államtitkár urat, hogy álláspontja szerint a törvényjavaslat megfelel-e a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

AZBEJ TRISTAN államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Igen, a törvényjavaslat megfelel a házszabály vonatkozó rendelkezéseinek.

ELNÖK: A képviselőtársak közül kíván-e valaki hozzászólni? (Nem érkezik jelzés.) Amennyiben nem, ezt lezárom. Szavazunk a megfélemlésről. Ki támogatja ezt? (Szavazás.) Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

Megnyitom a vita második szakaszát. Képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, azonban a bizottság kormánypárti tagjai javaslatot tettek saját módosítási szándék megfogalmazására. A módosítójavaslat-tervezetet a bizottság tagjai megkapták, az ülésen kiosztásra került. Tájékoztatásul elmondom, hogy a módosítójavaslat-tervezet egy technikai pontosítást hajt végre. Elsőként kérdezem az államtitkár urat a kormány álláspontjáról: mi az álláspontja?

AZBEJ TRISTAN államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm. Igen, egyetértünk a módosító javaslattal, és ez kormány álláspontot tükröz.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Amennyiben nem kívánnak hozzászólni... (Nem érkezik jelzés.), akkor lezárom a második szakaszt. Szavazunk a bizottsági módosítójavaslat-tervezetről. Ki támogatja ezt? (Szavazás.) Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

A részletes vita lezárásáról is kell szavoznunk. Ezt kitámogatja? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú.

Végül elfogadja-e és benyújtja-e a részletes vitáról szóló bizottsági jelentést a bizottság? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

A napirendi pontot lezárom. Megköszönöm államtitkár úr jelenlétét. *(Azbej Tristan távozik az ülésről.)*

Állásfoglalás a kollektív bűnösség elvének szlovákiai alkalmazásáról

Áttérünk a 2. napirendi pontra. Megkérem a vendégeinket, hogy foglalják el a meghallgatói széket. *(Megtörténik.)* Tisztelt Bizottság! Az Országgyűlésről szóló törvény 15. § (4) bekezdése alapján az állandó bizottság a feladatkörét érintő bármely kérdést megtárgyalhat, abban állást foglalhat. A titkárság munkatársai kiosztották önöknek az állásfoglalás-tervezetet a kollektív bűnösség elvének szlovákiai alkalmazásáról. A tervezet önök előtt van.

A meghívott vendégeink: Nacsa Lőrinc, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára, nagy tisztelettel köszöntöm, korábbi kollégánk, itthon van; szintén köszöntöm dr. Tárnok Balázs urat, a Nemzeti Közszerológati Egyetem John Lukacs Intézetének kutatásért felelős igazgatóját, aki egyébként a felvidéki Magyar Szövetség Párt külügyi szakértője; illetőleg dr. Fiala-Butora János nemzetközi jogászt, aki egyébként szintén felvidéki származású.

Nyilvánvalóan itt az elmúlt hetekben nagyon komoly vita bontakozott ki Magyarországon, illetőleg magyar-szlovák viszonylatban is a lex Benešről, illetőleg ezzel kapcsolatban indítványok is születtek.

Szeretném köszönten a bizottsági ülés keretei között Jámbor András urat, a Párbeszéd képviselőjét és Csárdi András független képviselő urat, akik benyújtották a 3., illetőleg a 4. pont alatt tárgyalt indítványukat. A téma nyilvánvalóan összekapcsolódik.

Én arra szeretném kérni a vendégeinket, hogy röviden vázolják nekünk a helyzetet. Megkértem a szakértő vendégeinket, hogy beszéljünk a lex Beneš kapcsán újra fölhevült kollektív bűnösség témájáról. Nyilvánvalóan a kollektív bűnösség ügye az elmúlt időszakban nagyon gyakran szerepelt az Országgyűlés, illetve a kétoldalú kapcsolataink napirendjén, de ezt különösen intenzívvé tette az a tény, hogy földkisajátításokra került sor az elmúlt időszakban, és ezeknek a kisajátításoknak egy nagyon sajátos hivatkozási alapja lett a Beneš-dekrétumok ügye, ami egyértelműen cáfolja azt, hogy a Beneš-dekrétumok a múlt részét képeznék. Tehát a jogkövetkezményei a Beneš-dekrétumoknak sajnálatos módon velünk vannak, és felelevenítette ezt a vitát maga a lex Benešről történő vita.

Szeretném megkérni a vendégeinket, hogy röviden vázolják a helyzetet. Nem tudom, beszéltek-e arról, hogy kikezdi. *(Jelzésre:)* Akkor Fiala-Butora Jánosnak adnám meg először a szót, utána pedig Tárnok Balázsnak, majd végül megkérném államtitkár urat, hogy vázolja a kormány álláspontját az ügyben. Fiala-Butora János, öné a szó, parancsoljon! Köszönjük szépen, hogy elfogadták a meghívásunkat.

Dr. Fiala-Butora János hozzászólása

DR. FIALA-BUTORA JÁNOS nemzetközi jogász: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönjük a meghívást. Úgy beszélünk meg a kollégámmal, hogy összesen húsz percig beszélünk, abból én tizenöt percet beszélnék magáról a jogi helyzetről, és utána ő beszélne öt percben a politikai, illetve nemzetközi jogi összefüggésekről.

Tehát hogy is kerültünk ebbe a helyzetbe? Magamról csak annyit, hogy jogász vagyok, nemzetközi joggal, emberi jogokkal foglalkozom kutatóként, egyetemi oktatóként és ügyvédként is. Tehát képviselek olyan személyeket, akik áldozatai ezeknek

a vagyonekobjásoknak, és ezért a nemzetközi fórumokon is sokat foglalkoztam ezzel a kérdéssel az elmúlt időben.

Amikor itt a Beneš-dekrétumokról beszélünk, akkor általában egy múltbeli problémára gondolunk, és Szlovákiában is nagyon sokáig így kereteztük ezt a kérdést. A Beneš-dekrétumok alatt azokat a második világháború után elfogadott jogszabályokat nevezzük, amelyek a magyarok és a németek kollektív bűnösségén alapuló joghátrányokat vezettek be. A Beneš-dekrétum nem egy pontos jogi megfogalmazás: 13 olyan elnöki dekrétum volt, ami konkrétan a magyar és a német közösséget sújtotta, illetve voltak szlovák nemzeti tanácsi rendeletek, amelyek Szlovákia területén hajtották végre ezeket a dekrétumokat.

Több más szankció is sújtotta a magyarokat és a németeket, kifejezetten a nemzetiségük alapján: állampolgárságtól való megfosztás, elvették a nyugdíjakat, kitelepítés, kényszermunkára vittek nagyon sok embert, de ami most fontos, az maga ez a vagyonekobjás. Tehát itt volt egy 104/1945. számú szlovák nemzeti tanácsi rendelet a németek, a magyarok, valamint a szlovák nemzet árulói és ellenségei mezőgazdasági vagyonának konfiskálásáról és sürgős elosztásáról, aminek a célja az volt, hogy a németeket, a magyarokat, illetve más személyeket - tehát egy szintre helyezték az árulókat, az ellenségeket, a németeket, a magyarokat - elvileg minden mezőgazdasági vagyonuktól megfosztották, és ez előkészítette volna a kitelepítésüket.

De mivel a magyarok kitelepítését a nagyhatalmak nem hagyták jóvá, nagyon sok ilyen eljárás függőben maradt. Maga a vagyonekobjás, a konfiskáció nem egy egyszeri lépés, hanem egy hosszabb folyamat. És mivel a magyarok kitelepítésére teljes mértékben nem került sor, úgy érkeztünk '48-ba, hogy nagyon sok eljárás volt folyamatban, de az állam egyszerűen leállította ezeket, anélkül, hogy utána valahogy rendezték volna ezt a helyzetet.

Így kerültünk el a jelenbe, ahol valóban sokáig azt gondoltuk mi is, az állam képviselői is - és én úgy gondolom, hogy jóhiszeműen mondták ezt -, hogy ez már egy múltbeli kérdés, és jelenleg új jogviszonyokat már nem alapozhatnak a Beneš-dekrétumokra, de bizonyos hivatalnokok rájöttek arra, hogy ez a 104/45-ös SZNT-rendelet máig hatályos és alkalmazható is.

Megtaláltak régebbi konfiskációs végzéseket, amiket annak idején az állam nem érvényesített, tehát nem jegyezték be őket. Ezeknek a földeknek a magyar tulajdonosok, illetve a leszármazottaik máig tulajdonosai, és ezeket a régi konfiskációs végzéseket tömegesen kezdték bejegyezni.

Amikor mi erre felfigyeltünk, egy ilyen ügyet az Emberi Jogok Európai Bíróságára vittünk Strasbourgba, ez volt a Bosits-Szlovákia elleni ügy. Bosits Miklós egyébként magyar állampolgár. Több magyar állampolgár és osztrák állampolgár érintett van, de a legtöbb érintett szlovákiai magyar. Azóta nagyon sok ilyen ügyet találtunk, tehát az állami földalap az, amelyik rendszerszintűen nyúl ehhez az eszközhöz.

De nemcsak ezt a rendeletet alkalmazzák. Az utóbbi időben, mivel több vita volt ezekkel kapcsolatban, már magát a lakosságcsere-egyezményt megalapozó szlovák, illetve csehszlovák törvényt kezdik alkalmazni. Itt tudni kell, hogy nagyon sok olyan magyar került a névjegyzékbe, akiket szerettek volna kitelepíteni a hatóságok, de aztán végül különböző okokból nem került sor a kitelepítésükre, és most ezt a névjegyzéket használják a szlovák hatóságok. Most, jelenleg több száz ilyen beadvány van a kataszteri hivatalok előtt, tehát a földhivatalok előtt, ahol annak alapján akarnak elkobozni egy mostani tulajdonostól ingatlant, tehát parcellát, hogy a felmenője szerepel ebben a jegyzékben. Márpedig tudjuk, hogy van százezer ember, aki szerepel ugyan a jegyzékben, de soha nem volt kitelepítve.

Több más típusú ügy is van, de csak egy példát mondok azért, mert magyar állampolgárt érint. Megtörtént egy ügyfelemmel, hogy a nagyszülője restitúciós eljárás

keretében visszakérte az erdejét, majd eladta azt egy szlovák cégnek egymillió euróért; a pénzt használta, tehát a családja abból nem sokat látott. Meghalt az illető, és később az állam azt mondta, hogy ez az erdő mégiscsak állami tulajdon. Konfiskálták, mert megtalálták, hogy a nagypapa leszármazottja magyar nemzetiségű, tehát annak idején el kellett volna venni. Ezt konfiskálták, de most már a szlovák cég tulajdonában áll. Ez a szlovák cég most követeli a vételárat a nagypapa leszármazottaitól, egymillió eurót, akik egyébként Magyarországon élnek. Tehát a családnak most egymillió eurót kellene előteremtenie egy olyan eljárás miatt, amiben részt sem vettek. A nagypapa sem tudott arról, hogy bármilyen okból konfiskációs eljárás indulna ellene. Ilyen ügyek vannak folyamatban. Jelenleg több száz eljárásról tudunk. Ezek sokszor értéktelen parcellákat érintenek, de valamikor nagyon értékesek ezek a parcellák. Ez különösen az autópálya-építések alatt elkobzott parcellák esetére vonatkozik.

Csak röviden megemlíteném, hogy mik voltak a reakciók. Hat éve, sőt most már nyolc éve beszélünk ezekről a problémákról. Nem váltott ki nagyobb reakciót, de miután a Progresszív Szlovákia, a legnagyobb ellenzéki párt tavaly novemberben elkezdett erről beszélni, a kormány erre válaszul elfogadott egy btk.-módosítást, amely fél év börtönnel sújtja azokat, akik egyáltalán beszélnek ezekről a problémákról. Tehát a Beneš-dekrétumok kétségbe vonása az, ami fél év börtönt von maga után. Úgyhogy indítottunk is egy petíciót, ami kétségbe vonja a Beneš-dekrétumokat, és felszólítottuk a kormányt, hogy a kollektív bűnösség alkalmazása helyett inkább az emberi jogi normákra helyezték az álláspontjukat. Ezért most büntetőeljárás van folyamatban ellenem és két társam ellen, mivel feljelentettük magunkat. Nem tudjuk még, hogy a hatóságok hogy fognak ehhez hozzáállni, de nyilvánvalóan a btk.-módosítás célja az volt, hogy tabuizálják a kérdést, és lehetőleg senki ne beszéljen róla.

De úgy gondolom, hogy pont az ellenkezőjét sikerült elérniük: egyre többen - egyre többen! - beszélnek erről, mivel nagyon sokan nagyon igazságtalannak tartják nemcsak magukat a dekrétumokat, hanem azt is, ahogy az állam beleszól ebbe a kérdésbe. Köszönöm szépen, és ezzel átadnám a szót.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Dr. Tárnok Balázs, parancsoljon!

Dr. Tárnok Balázs hozzászólása

DR. TÁRNOK BALÁZS (Nemzeti Közszerződési Egyetem, John Lukacs Intézet): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ahogy kollégám már említette, a politikai és a nemzetközi vonatkozásokról beszélnek kicsit rövidebben.... (Dr. Fiala-Butora Jánossal konzultál.) Majd esetleg a végén. Tehát a politikai vonatkozásokról beszéltünk.

Itt nagyon fontos, ahogy elnök úr is kiemelte, hogy amellett, hogy Magyarországon dolgozó kutatóként vagyok itt jelen, valamint a Magyar Szövetség külügyi szakértőjeként is, ezért a teljes kutatói objektivitás talán csak részben várható el, de azért törekedni fogok rá.

Ahogy kollégám említette, tavaly novemberben robbant be ez az ügy a szlovák közéleti nyilvánosságba, annak ellenére, hogy civil jogvédők, a felvidéki magyarság politikai érdekképviselője is 2020 óta, a Bosits-ügy óta folyamatosan igyekszik tájékoztatni a nemzetközi közvéleményt és a szlovák közvéleményt is arról, hogy ez az alapul fekvő gyakorlat, tehát a földkobzások gyakorlata folyamatosan zajlik. Ennek ellenére, ahogy János is említette, jelentős áttörést nem sikerült elérni, többek között azért is, mert a szlovák kormányok, különösen a mostani, hivatalban lévő kormány következetesen tagadta a nemzetközi térben, hogy ez a gyakorlat egyáltalán zajlik. Talán a legfrissebb megnyilvánulási formája ennek az volt, amikor a február 11-ei európai parlamenti vitán a kormányzó Smer képviselői gyakorlatilag kétségbe vonták, hogy itt valós jogi problémáról lenne szó. Pellegrini államfőválasztási kampányában megjelent

ez a kérdés, de lényegében megoldást nem sikerült találni. A Progresszív Szlovákia, miután gyakorlatilag félig-meddig zászlajára tűzte ezt a kérdést a komáromi gyűlésen 2025 novemberében, akkor azonban berobbant a szlovák közéleti nyilvánosságba ez az ügy. Egyébként furcsa módon számos közéleti szereplő ekkor tudott tájékozódni arról, hogy ez a gyakorlat folyamatosan és továbbra is zajlik.

A kormány részéről és a sajtóban is gyakran elhangzott az az állítás, hogy ez lényegében nem is a magyarok, hanem az ellenzék ellen irányult, egy szlovák belpolitikai csatározásnak lehetünk ezzel kapcsolatban szemtanúi. Ugyanakkor azt érdemes elmondani, hogy hatásában elsősorban mégiscsak a magyarokat érinti. Ez elsősorban a felvidéki magyaroknak érdekük, hogy ezt a témát megjelenítsék a szlovák közéleti nyilvánosságban és a nemzetközi térben, és elsősorban mégiscsak a magyarokat érinti hatásában ez a földkobzásra irányuló gyakorlat. És hát, nem teljesen másodlagos, hogy a felvidéki magyarság másodrendű státuszát erősíti ez az egész vita, ami ezzel kapcsolatban kialakult. Így bár lehetséges, hogy itt más volt a politikai cél, az én meglátásom szerint egy stratégiai hibát követett el a szlovák kormány, amikor nem számolt a hatékony és erőteljes magyar fellépés lehetőségével. És ez talán azért is politikai hiba, mert egy olyan szűk keretbe tolta bele a felvidéki magyarságot, amelyben nagyon nehéz elképzelni, hogy Robert Ficóék politikai közösségével tudna bármilyen politikai közösséget vállalni a továbbiakban a felvidéki magyarság, bár ez erősen politikai kérdés.

Értelemszerűen megjelent a kérdés a magyar belpolitikában is, ahogy láthattuk. Az én meglátásom az, hogy a felvidéki magyarság érdeke, hogy ez az ügy ne elsősorban a magyarországi választási kampány részeként legyen láttatható, ahogy az elmúlt hónapokban láthattuk, hogy a szlovák külügy erre bizony tett kísérleteket. Értelemszerűen az is egy kiemelt érdek, hogy a lehető legszélesebb körű társadalmi és politikai támogatás érkezzon Magyarországról, de az elsődleges aktorai ennek a felvidéki magyarok maradjanak.

Nagyon fontos az is, hogy külön kezeljük lényegében a földkobzások gyakorlatát - ami egy, legalábbis 2018 óta, szisztematikusan zajló ügy - az elnök úr által is említett lex Benešről, amely lényegében az eszkalációs folyamatnak az eredményterméke. Ez egy többkomponensű ügy jogi és jogi érdekérvényesítés szempontjából nézve: a magántulajdon védelme, a jogbiztonság, a diszkrimináció tilalma, a jogállamiság, emberi jogok és értelemszerűen a lex Benešsel a szólásszabadság is megtalálható, egy jelentős szlovákiai korrupciós elemmel, amely a szlovák földalap tevékenységéhez köthető.

A nemzetközi térben a Magyar Szövetség egy átfogó tájékoztatási kampányt végzett az elmúlt időszakban az ENSZ, az Európa Tanács, az EBESZ illetékes szerveinek tájékoztatásával. És nagyon fontos az európai szféra, ahol az Európai Bizottság, az Európai Parlament tájékoztatása történik meg. 2026. január 22-én a Minority Intergroup előtt mutattuk be ezt az eljárást, és tájékoztattuk erről a jelen lévő képviselőket, február 11-én pedig a szlovák jogállamisági problémák keretén belül került napirendre ez a kérdés is, Vincze Loránt európai parlamenti képviselő közreműködésének köszönhetően; és a LIBE bizottságban is várható egy meghallgatás.

Szintén a politikai értékelés részét képezi, hogy miért fontos a nemzetközi tér, miért foglalkozunk ezzel. A Magyar Szövetség jelenleg nem egy szlovák parlamenti párt, a szlovák pártok ugyanakkor ódzkodnak attól, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzanak. Ez látszik azon is, hogy december 9-én, a tavalyi évben a Magyar Szövetség elnöke által meghirdetett egyeztetésen kizárólag a Progresszív Szlovákia és a Slovensko mozgalom képviselői vettek részt, jöttek el erre. Tehát nagyon nehezen látható, bár nem vagyok politikai elemző, hogy a Fico-kormány számára hogyan lehetne ez a kérdés megoldható, mutatkozik-e bármilyen akarat arra nézve, hogy ezt a kérdést megoldják, hiszen

mégiscsak - mindenféle belpolitikai motiváció ellenére - a Fico-kormány eszkalálta ezt a kérdést a btk. módosításával egy korábban nem látott magasabb szintre.

Ami pedig az európai uniós vonatkozásokat illeti: itt felmerül értelemszerűen az alapértékek sérelme európai uniós szinten és egyéb uniós szerződési kötelezettségek sérelme. Úgy gondoljuk, hogy éppen ezért ez egy európai uniós ügy, amivel az Európai Uniónak is foglalkoznia kell. Fiala-Butora János említette, hogy a Bosits-ügyben például egy magyar állampolgár a sértett, tehát van határon átnyúló elem. A tőke szabad áramlásának a sérelme is fölmerül - a föld az uniós jog értelmében tőke. Arra is kértük a Minority Intergroup-on az Európai Bizottságot, hogy indítson egy eljárást Szlovákiával közösen, és vizsgálja meg, hogy összeegyeztethető-e ez a gyakorlat az európai uniós jogrenddel, és vizsgálja meg azt is, hogy lehetnek-e uniós források érintettek, tehát koboztak-e el olyan földeket olyan projekteknél, amelyet európai uniós forrásból legalább részben valósítottak meg.

Tehát van itt egyértelműen egy jogi és egy politikai fellépési lehetőség. Én úgy gondolom, figyelemmel arra, hogy az Európai Unióban rendkívül korlátozott az a jogi és érdekérvényesítési keret, amellyel a kisebbségi jogokat meg lehet jeleníteni, valahol helyes, hogy ezt a szlovák jogállamiság keretén belül tesszük meg. És most még visszaadnám a szót Jánosnak.

ELNÖK: Parancsoljon, Fiala-Butora úr!

Dr. Fiala-Butora János további hozzászólása

DR. FIALA-BUTORA JÁNOS nemzetközi jogász: Köszönöm szépen. Megkértek, hogy frappáns legyek, úgy látszik, hogy túl frappánsra sikerült, öt perccel benéztem az időmet. Csak nagyon röviden kiegészíteném még a kollégámat. Mi is a jogi probléma ezekkel az elkobzásokkal? Az állam képviselői most továbbra is arra hivatkoznak, hogy nem történik elkobzás, az elkobzás a múltban történt. De látjuk azoknál a példáknál is, amelyeket elmondtam, hogy itt egyszerűen arról van szó, hogy a múltban csak egy elvi elkobzás történt, viszont a jogszabályok előírták, hogy egyéni eljárásban kell ezeket foganatosítani. Ezzel az állami hivatalnokok nagyon tisztában vannak, ezért jellemzően titokban folynak ezek az eljárások, az érintetteket nem is értesítik, a végzésről sem kapnak értesítést. Jellemzően erre az ad lehetőséget, hogy teljesen kuszák a tulajdonviszonyok Szlovákiában. Nevesítetlen földeknek szoktuk nevezni azokat a földeket, amelyeket annak idején el kellett volna kobozni, erre nem került sor, de a kommunizmus ideje alatt egyszerűen nem vezették az új tulajdonosokat. Tehát ezeknek megvannak a jogos tulajdonosai, de az állam harminc éve nem volt képes ezeket felkeresni. Tehát ilyen esetben van egy elvi elkobzás '48-ból, de az állam már sok esetben többször elismerte, hogy annak idején nem került sor elkobzásra, és megerősítette az új tulajdonosokat a tulajdonjogukban. Ilyen tulajdonosoktól is koboznak el földeket.

Van egy másik típusú ügy, amikor még így sem sikerül, tehát az állam kénytelen bírósági eljárást indítani. És akkor itt a bíróságok jutottak többször arra az álláspontra, hogy valóban meg kell állapítaniuk, hogy tényleg magyar nemzetiségű vagy német nemzetiségű az illető, és ez jogalapja az elkobzásnak, tehát a mostani elkobzásnak, hiszen az akkori jogszabály, amit nekik most alkalmazniuk kell - hiszen hatályos, még senki nem mondta ki az alkotmányellenességét -, valóban azt mondja, hogy aki magyar vagy német, annak el kell kobozni a vagyonát. És ez most történik. Tehát folyamatban lévő bírósági eljárások is vannak, ahol az elkobzást még nem mondták ki, csak például a legfelsőbb bíróság már azt mondta, hogy ezt kell az alsóbb fokú bíróságoknak alkalmazniuk. A Bosits-ügyet említettük, itt a legfelsőbb bíróság már elutasította, hogy a Strasbourgi Bíróság döntését alkalmazza, azt mondta, mindegy, mit mondott a

Strasbourgi Bíróság, ő továbbra is arra utasítja az elsőfokú bíróságot, hogy kobozza el az illető erdejét, ami jelenleg a tulajdona még egyébként.

Teljesen más most a jogi környezet, mint '45 és '48 között volt, tehát most már vannak nemzetközi emberi jogi normák és EU-s normák, amiket figyelembe kellene venni ilyenkor, azok nem engedik meg, hogy csak nemzetiség alapján valakitől elkobozzák a vagyont. Illetve a szlovák földtulajdoni törvénnyel sincsenek összhangban ezek az eljárások, ahogy eljárnak a hatóságok. Ezt ők nagyon jól tudják, hibabejegyzésként próbálják sokszor álcázni ezeket a tulajdonjogváltásokat, amelyek nem erre szolgálnak.

Amit még fontos tudatosítani, hogy ez miért annyira érzékeny kérdés. Nagyon nehéz helyzetben van a szlovák állam, amikor indokolni kell, hogy ezek az elkobzások miért mennek végbe most, és miért volt rájuk szükség akkoriban. Tehát állandóan ahhoz nyúlnak vissza, azt a látszatot próbálják kelteni, hogy itt bűnös emberekről van szó, és ez az, amit igazán sérelmeznek azok a szlovákiai magyarok, akiknek esetleg nincs is olyan ingatlantulajdonuk, ami érintett lenne a mostani ügyekben.

Minden szlovákiai magyar családot érintettek a Beneš-dekrétumok. Mindenki kollektívan volt bűnösnek bélyegezve, és ez az, ami most újra felmerül, hiszen más reális indokkal az állam nem tud szolgálni. Ezért halljuk továbbra is, hogy azzal próbálják ezt magyarázni, hogy itt csak valamilyen bűnös emberek elfelejtett ingatlanáról van szó.

És az utolsó pont: mit lehetne ezzel kezdeni? Ez egy nagyon komplex probléma. Sokan rámutatnak arra, hogy nagyon nehéz itt valamilyen igazságos megoldást találni. A mi álláspontunk ezzel kapcsolatban mindig világos volt. Első lépésként talán nem kellene folytatni, és le kellene állítani a jelenleg folyó eljárásokat. Mindentől függetlenül teljesen abszurd az, hogy ezek tovább folynak.

A második: esetleg egy világos képet kellene kapnunk arról, hogy milyen elkobzások történtek 1990 óta. Csak az államnak vannak meg ezek az információi, de az állam nem adja ki ezeket. Továbbra is érdekelték abban, hogy titokban folyjanak ezek az eljárások. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Államtitkár úr!

Nacsa Lőrinc hozzászólása

NACSA LŐRINC, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Jó újra itt lenni. Illetve azt is látom, hogy a nemzetpolitika-egyesítés összehoz, hiszen olyan ellenzéki képviselőtársaim is elkezdtek a nemzetpolitikával foglalkozni, akikkel az elmúlt négy évben nem ezeken a területeken kereszteztük egymást, és ez jó dolog, azt gondolom.

Elsősorban szeretném leszögezni, hogy a Magyarország és a magyar kormány számára 2010 óta mindig kiemelten fontos volt, hogy a külföldi magyarok jogi státusza mellett a jogsérelmük ellenében kiálljon, támogassa és segítse őket, és ezen az alapon vagyunk most is itt. Én is azt írtam fel az ülés elején magamnak, amit Fiala-Butora János már elmondott, hogy egy olyan ügyel állunk szemben, ahol elvileg megtörtént az elkobzás, de gyakorlatilag 60 évvel később meg 70 évvel később hajtják ezeket végre, és ezért olyan veszélyes ez.

Illetve azon az alapálláson vagyunk - és ezt mondtuk mindig -, hogy a XXI. században a kollektív bűnösség elve magyar szempontból is és emberjogi szempontból is elfogadhatatlan. Ezért mi a kollektív bűnösség elvét elutasítjuk, és nem is tartjuk helyesnek, hogy egy XXI. századi jogrendben létezik és benne van. Bár a szlovák alkotmánybíróság korábban kimondta, hogy a Beneš-dekrétumok a szlovák jogrend lezárt részéhez tartoznak, de aktívak, tehát hatályban vannak, és a tavalyi év végén meghozott, az elnök úr által is lex Benešként említett törvény kapcsán még folyik

egy alkotmánybíróági vizsgálat. Egy döntés már született, de ezen törvény büntetőjogi végrehajtásának nem volt felfüggesztése, ugyanakkor az alkotmányossági próbáról még nincs döntés. Az Alkotmánybíróság erről még nem döntött.

Ugye, van egy olyan, amit mi, magyar törvényhozók, magyar parlamenti képviselők a magyar jogrendből nem annyira ismerünk: van egy olyan fogalom ebben a törvényben, ami a Beneš-dekrétumok megkérdőjelezhetetlenségét mondja ki. Mi ezt a magyar jogrendben nem használjuk, és nem is pontosan értjük. Tudjuk, hogy mire gondolnak, hiszen még azt is tudjuk, hogy laposföld-hívők is vannak, tehát minden megkérdőjelezhető, de a megkérdőjelezhetetlenség szót használják. *(Elnök: Nemcsak Szlovákiában...)* Megkérdőjelezhetetlen szó szerepel a jogszabályban, és nyilvánvalóan ez is további vizsgálatokat indokol.

Nyilvánvalóan a mi feladatunk ebben a helyzetben az, hogy egyrészt a Szlovákiával fennálló, az elmúlt időszakban bizonyos témák mentén megerősödő együttműködést kihasználva segítsük a felvidéki magyarokat és ennek a helyzetnek a rendezését, hiszen azt is el kell mondani, hogy az elmúlt években gazdasági területen, európai uniós területen és más területen erősödött a szlovák-magyar együttműködés. Alapvetően azt gondoljuk, hogy minden szomszédos állammal jószomszédi viszonyt kell ápolni. Ez első helyen természetesen nemcsak az ott élő magyarok érdeke, hanem mind a szlovákok, mind a Magyarországon élő magyarok érdeke is az, hogy a szomszédainkkal, így Szlovákiával is alapvetően jó viszonyt ápoljunk, hiszen közeli gazdasági partnereink; hiszen a szomszédos országok közül Szlovákia kapcsán rendelkezünk a leghosszabb határszakasszal, és természetesen a nagyszámú magyar közösség az, ami első helyen indokolja azt a fellépést, azt a cselekvést, amit az elmúlt időszakban is láthattak a magyar kormánytól.

Szijjártó Péter külügyminiszter úr is többször egyeztetett a szlovák kollégájával. Természetesen további egyeztetéseket is kezdeményeztünk, és a Magyar Szövetséget, valamint annak vezetőjét, Gubík Lászlót és a magyar közösséget is mindenben támogatjuk. Folyamatos az egyeztetés a szakértő urakkal, a jogászokkal, illetve a politikai szereplőkkel is, vizsgálva azt, hogy a magyar kormánynak milyen mozgástere van, a nemzetpolitikának milyen mozgástere van ebben a kérdésben, és folyamatosan azt látjuk, elnök úr - ezt akartam még elmondani -, az ügyvéd úr itt konkrétan elmondta az önfeljelentést, hogy a törvény alapján gyakorlatilag még nem ítélték el senkit.

A magyar kultúra napján elmondott dunaszerdahelyi beszédemben én is elmondtam, hogy a kollektív bűnösség elve elfogadhatatlan. Nem kaptam még értesítést eljárás indításáról, de természetesen ezen az emberi jogi alapon állunk. Senki nem használta még a törvényt, az elnök úr által lex Benešnek nevezett, tavaly év végén a szlovák parlament által elfogadott törvényt.

Mi azt gondoljuk, hogyha történelmileg visszatekintünk, itt szerintünk azért van egy súlyos mulasztása a németeknek, hiszen a németek tagjai voltak az Európai Uniónak a szlovák csatlakozási folyamatkor, és a szudétanémetekre való tekintettel a németek kérhették volna Szlovákiától, hogy a csatlakozás feltételeként ezt a fejezetet zárja le a jogrendjében és a történelmében. Ezt a németek nem tették meg. Ilyen módon az én értékelésem szerint cserben hagyták a cseh- és morvaországi németeket, a szudétanémeteket, köztük a bajorokat, a frankokat, a szászokat, a sziléziaiakat cserben hagyták. Magyarország ezt akkor nem tudta megtenni, hiszen Szlovákiával egy időben csatlakozott az Európai Unióhoz, tehát akkor nem voltunk tagjai az Európai Uniónak. Most is, azaz jelen helyzetben is minden segítséget megadunk a felvidéki magyarság számára, legyen szó jogi segítségről vagy politikai segítségről, és azt reméljük, ahogy a határozat is szól - mélyen egyetértünk ezzel -, hogy ezt a helyzetet sikerül majd rendezni a szlovákokkal.

Ahogy miniszterelnök úr fogalmazott, a szlovák-magyar együttműködésnek el kell bírnia ezt is, és rendeznie kell ezt a helyzetet. És emellett természetesen a párbeszédben és a jó együttműködésben vagyunk érdekeltek. Azt természetesen elfogadhatatlannak tartjuk, ha valakit egy kollektív bűnösségre utaló törvény, dekrétum alapján a vagyonától fosztanak meg, és a felvidéki jogászhalózaton keresztül jogi segítséget is ígért és nyújt is a magyar kormány.

Megteszünk minden tőlünk telhetőt, és mindig egyeztetünk azokkal a szereplőkkel, akik ebben szerepet játszanak, illetve a felvidéki magyar párt, az egyetlen talpon maradt felvidéki magyar párt mögött állunk ezekben a kérdésekben is, és ebben is támogatjuk őket. Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor engedjék meg, hogy röviden ismertessem a bizottság állásfoglalás-tervezetét. „Az Országgyűlés Külügyi Bizottságának állásfoglalása a kollektív bűnösség elvének szlovákiai alkalmazásáról. Az Országgyűlés Külügyi Bizottsága 2026. március 2-ai ülésén az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 15. § (4) bekezdése alapján az alábbi állásfoglalást hozta:

1. A Külügyi Bizottság kiáll a külhoni magyarok, köztük a felvidéki magyarok mellett, és támogatásáról biztosítja őket.

2. A Külügyi Bizottság kinyilvánítja, hogy a kollektív bűnösség elvét tükröző bármely jogszabály elfogadhatatlan, mert szemben áll az emberi és a kisebbségi jogok, valamint a jogállamiság normáival. Ennélfogva elfogadhatatlan az ilyen jogszabályok jogkövetkezményeinek máig ható alkalmazása is, különösen a magántulajdont érintő vonatkozásban.

3. A Külügyi Bizottság kiáll az ilyen jogszabályok kormányzati ciklusokon átívelő alkalmazásával okozott problémáknak a nemzetközi jogi normákkal és kötelezettségvállalásokkal összhangban történő megnyugtató rendezése mellett.

4. A Külügyi Bizottság elkötelezett a Magyarország és szomszédai közötti, az országhatárokon kívül élő magyar közösségek érdekeit szem előtt tartó konstruktív együttműködés, a kölcsönös tiszteleten és az eddigi eredmények megőrzésén alapuló jó kapcsolatok, valamint a kölcsönös bizalmat erősítő párbeszéd mellett.

5. pont. A Külügyi Bizottság elítél minden olyan felelőtlen törekvést, amely politikai haszonszerzés céljából veszélyezteti a jószomszédi kapcsolatokat és a külhoni magyarok ügyét.

Budapest, 2026. március 2.”

Én annyit szeretnék az elhangzottakhoz még hozzáfűzni, hogy nagyon fontosnak tartom azt, hogy ennek a jelenlegi helyzetnek pozitív vonatkozása is van, nem csak negatív vonatkozása, nevezetesen, hogy ez az egész kérdéskör nagyobb figyelmet kap a hazai és a nemzetközi közösségekben egyaránt. És én szeretnék gratulálni mindkét jelen lévő szakértő vendégünknek, hogy ők a maguk részéről nagyon is kiveszik a részüket ebből a munkából. Olvastam Tárnok Baláznak a Washington Postban megjelent véleményét; illetőleg Fiala-Butora Jánosnak az az egész munkája, amit az Emberi Jogok Európai Bíróságával kapcsolatban, a Bosits-üggyel kapcsolatban elért, egy korszakos jelentőségű eredményt. Tehát én értetlenül állok az előtt a helyzet előtt, hogyan lehet, hogy Szlovákia bírósága nem kívánja végrehajtani az Emberi Jogok Európai Bíróságának az ítéletét. Tehát a kérdésem igazán erre vonatkozik, hogy milyen hivatkozással, milyen módon lehetséges nem végrehajtani az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletét. Ez lenne az első kérdésem.

A második kérdésem pedig az lenne, hogy itt, ugye, az állásfoglalás-tervezetben is egyfajta megoldás irányába tájékozódunk. Itt Fiala-Butora úr azt mondta, hogy az első lépés az adminisztratív felfüggesztése lenne a végrehajtásnak, a második pedig egyfajta kataszter összeállítása arról, hogyan is állunk ezekkel a földelkobzásokkal kapcsolatban.

Van-e esetleg további javaslatuk arra vonatkozóan, hogy akár, mondjuk, kétoldalú szinten is milyen megoldási lehetőségeket lehetne találni Magyarországon, illetve Szlovákia viszonylatában, hiszen van egy olyan légkör, amikor az elmúlt időszakban - és ezt is fontosnak tartom, amit államtitkár úr elmondott - egy új dimenziója alakult ki az elmúlt 15 évben a kétoldalú kapcsolatoknak. Tehát azt a fajta durva magyarellenes légkört, amely adott esetben Malina Hedvig időszakával vagy a DAC-mérgőzésen a rendőrség magyarveréseivel volt jellemezhető, meghaladtuk, tehát egy alapvetően pozitív klímája van a kétoldalú kapcsolatoknak. Tehát milyen módon lehetne egy olyan megoldást találni, amely a probléma megoldását nagymértékben elősegíthetné?

A kétoldalú eszközrendszer, azt gondolom, hogy fontos része, hiszen magyar-szerb viszonylatban is egy történelmi megbékélési folyamatnak vagyunk most már, azt hiszem, a kiteljesedése irányában. És itt is a kétoldalú szakmai együttműködésnek nagyon fontos szerepe volt. Itt annyiban más a helyzet, hogy magyar-szerb viszonylatban már nem volt életben a kollektív bűnösség alkalmazása, ami ilyen értelemben egyfajta szimbolikus térbe emelte a megbékélés folyamatát, ami történészek és ilyen értelemben aztán az államelnökök közreműködésével valósulhatott meg. Vagy nem kell feltétlenül ilyen ambíciózusnak lenni, hanem egyszerűen induljunk ki most abból, hogy itt van egy konkrét jogi helyzet, ennek a jogi problémának a megoldására kell adott esetben fókuszálni, a földelkobzások kérdésére, és majd egy későbbi etapban lehet a kollektív bűnösség elvével kapcsolatos előrelépésre számítani.

Képviselőtársaim! Van-e további hozzászólás? *(Jelzésre:)* Csöbör Katalin képviselő asszony!

Kérdések, hozzászólások

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. És köszönöm az előterjesztők munkáját. Ugye, én miskolci országgyűlési képviselő vagyok, 16 éve vagyok itt az Országgyűlésben, és Miskolc és Kassa elég közel van egymáshoz, régóta elég jó kapcsolatot ápolunk sok felvidéki magyarral.

Én azt hiszem, hogy 16 éve, amikor bekerültem az Országgyűlésbe, az egyik legfontosabb intézkedésünk volt, hogy létrehoztuk a kettős állampolgárság intézményét, hogy a határon túli nemzettársaink kettős állampolgárságot kaphattak. De az, hogy a XXI. században ez a Beneš-dekrétumok körül forgó ügy még létezhet, egészen elképesztő! És az, hogy a Nyugat még a második világháború után is végignézte a felvidéki magyarság kollektív kisemmizését, szinte hihetetlen. És hogy most kell nekünk erről tárgyalnunk, és mint hallom, hogy hetven év után kezdik jogilag rendezni vagy nem rendezni az ügyeket, és most is a Nyugat erről hallgat... Egy normális Európában ez nem történhetne meg, egy normális Európában nem lehetnének érvényben a Beneš-dekrétumok, és senki nem kaphatna érte semmit, például fél év börtönbüntetést jogtalanul, a kollektív bűnösség elve alapján.

Úgyhogy, mint más ügyben is, a kollektív bűnösség elvét elfogadhatatlannak tartjuk napjainkban Szlovákiában is. Úgyhogy lehet, hogy egy ilyen állásfoglalásról már régebben is kellett volna beszélnünk. És nekünk, mindannyiunknak nagyon fontos, hogy megnyugtató választ kapjunk Pozsonyban. Tehát a magyarság számára megnyugtató választ kapjunk. Úgyhogy mindenféleképpen támogatom a tervezetet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Jámbor András képviselő úr!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót; azért is, mert nem lenne kötelező megadni, úgyhogy ezt külön köszönöm szépen. Nyilván nem vagyok a bizottság tagja, ilyen módon nem tudom támogatni a tervezetet, de alapvetően

szavakban tudom támogatni, és ezért is kértem szót, merthogy akkor nyilvánvalóan a következő napirendi pont vitájához nem szólnék hozzá.

Alapvetően én józsefvárosi képviselő vagyok, aminek egyébként szintén van a két ország kapcsolataihoz kapcsolódó múltja. De nyilvánvalóan nem ezen a jogon kérek szót, vagy nem ezen a jogon nyújtottam be azt a határozati javaslatot, amely a következő napirendi pontja lesz az ülésnek. És szerintem magyarázatra is szorul. Nyilván államtitkár úr meg is kérdezte ezt; ez helyes is volt, hogy megkérdezte, miért ülök életemben először a Külügyi Bizottságban, nem dolgozom az, vagy nem része a politikai keretrendszernek, amelyben én gondolkodom, hogy a Külügyi Bizottságban üljek. De morális alapon viszont én egy olyan családban nőttem fel, amelynek a határon túli magyarok emberi jogai, a határon túli magyarok jogai mindig is részei voltak. '89 után a lakásunkban lakott egy erdélyi magyar úriember, aki az anyukám kollégája volt, és adtunk neki lehetőséget. Én a kettős állampolgárság népszavazáson életemben először szavazhattam, és igennel szavaztam. Négy éve vagyok képviselő, de előtte is volt közéleti pályafutásom, amelyben azért rendszeresen szólaltam meg, akár Sólyom László Szlovákiába való be nem engedése kapcsán, akár egyébként az itt említett DAC-os futballszurkoló-verések kapcsán és más, erdélyi, felvidéki vagy egyébként vajdasági ügyekben is mint... - újságíróként nem szoktam magamra mondani, mondjuk azt, hogy vélemény-újságíró, az újságírás egy kicsit szerintem ennél bonyolultabb dolog. Úgyhogy én azért gondoltam, hogy benyújtom ezt a határozati javaslatot, mert számomra ez egy fontos téma.

És most nem mennék bele a magyar baloldal történeti elemzésébe, de mondjuk, azért a kilencvenes évek előtt ez része volt a magyar baloldal politikájának, és én nagyon sajnálom, hogy egyébként a kilencvenes évek után ez kikopott ebből a politikából. Beszélhetnénk arról, hogy a Beszélő hogyan szervezte ezeket a dolgokat, vagy a rendszerváltás előtti magyar értelmiség hogyan segített a határon túli magyarokon. Szerintem fontos az, hogy itt, most, ebben a teremben egyébként egyetértünk ezekben a kérdésekben. És pontosan ezért a pártpolitikai részét én nem is hoznám be most ennek a témának. Tudnék mit mondani, de ezt most elkerülném, mert azt gondolom, hogy itt van most egy olyan hangulat, amelyben inkább a támogatást kell kifejezni.

Annyit megemlítenék, hogy nyilvánvalóan nem nyújtottam volna be a határozati javaslatomat, ha azt látom, hogy a magyar parlament Külügyi Bizottsága vagy a magyar kormány a megfelelő időpontban, amikor ez a törvénytervezet el lett fogadva, illetve a szlovák köztársasági elnök aláírta, akkor a számomra megfelelő módon - nyilván ebben lehet vitánk - kiállt volna ebben a kérdésben.

De örülök, hogy most, amikor az én javaslatom is eljutott a Külügyi Bizottságba, akkor, ha papíron kiosztva is, de beérkezett ez a javaslat. Ezt szerintem a teljes magyar parlament nem tudja támogatni, mert nem kerül a teljes magyar parlament elé. Nem látom itt az ellenzéki képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot, de szóban én is tudom támogatni.

Nagyon szépen köszönöm a munkát, amit végeznek, illetve köszönöm azt is, hogy a helyzetet ismertették. Köszönöm.

ELNÖK: Balla alelnök úr!

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget. Én is kifejezetten a tervezet támogatása mellett szólok, mivel én is Ipoly menti körzetből jövök. Tehát ez azt jelenti, hogy a magyar szlovák-határ végigkíséri a választókerületet, ráadásul, ha visszanezünk, történelmi szempontból sok olyan tételt és sok olyan pillanatot fel lehetne sorolni a magyar történelemből, ami odáig jutott, hogy az Ipoly mentén élő felvidéki magyarság, illetve az Ipoly két oldalán élő magyarság számára

pontosan egy kölcsönös kiállást és egymás segítségét jelentette minden szempontból. Ez egy nagyon-nagyon fontos alaphelyzet.

Ráadásul számomra is egyértelmű volt, hogy a nevesítetlen földek nincsenek rendezve, hiszen az Ipoly innenső oldalán sokan élnek, akik tudják jól, hogy a nagyszüleik, a szüleik földterületei hol voltak, mint voltak, az ott élő rokonság pedig rendszeresen jelezte nekik, hogy ezekkel a nevesítetlen földterületekkel nem tudnak mit kezdeni. Tehát ez egy összetett dolog. Én azt gondolom, hogy nekünk itt a Külügyi Bizottságban ez a határozatunk, határozati javaslatunk vagy állásfoglalásunk kifejezetten megmutatja azt, hogy igen, ez egy fontos kérdés, és fontos, hogy erre megoldás legyen.

Úgyhogy én köszönöm szépen az önök munkáját. Tudom jól, hogy a felvidéki magyarság számára fontos az, hogy Magyarország Kormánya segíti őket ebben az ügyben is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincsen, akkor megadom a vendégeinknek a szót. Itt egy-két kérdés elhangzott részben az én részemről is, és szívesen venném, ha tudnának erre valami biztatót mondani. Parancsoljanak, Fiala-Butora úr!

Dr. Fiala-Butora János válasza

DR. FIALA-BUTORA JÁNOS nemzetközi jogász: Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor én nagyon röviden válaszolnék először a Bosits-üggyel kapcsolatos kérdésre. Ez jól illusztrálja azt a jogi abszurdot, ami kialakult.

A strasbourgi bíróság előtt a kérdés egy eljárási kérdés volt, itt ugyanis már a szlovák bíróságok első- és másodfokon megállapították, hogy nem lehet elkobozni ennek az illetőnek a vagyonát, hiszen annak idején erre nem került sor, most pedig a nemzetisége alapján nem kobozunk el vagyont. Ezt kimondta az eperjesi kerületi bíróság másodfokon, és ez egy jogerős döntés volt.

Ebbe egy különleges jogorvoslattal avatkozott be a legfőbb ügyész, és erre a jogorvoslatra mondta ki a legfelsőbb bíróság, hogy mégis el kell kobozni a vagyont. A strasbourgi bíróság csak azt vizsgálta, hogy ez a legfelsőbb bírósági döntés meg sem született volna, egy jogerős ítélettel lezárt eljárásba egyszerűen nem avatkozhattak volna be. De azt nem mondta ki, hogy ebből nyilvánvalóan következik, hogy tehát nem szabad figyelembe venni ezt a döntést. És a legfelsőbb bíróság pedig azt mondta, hogy elfogadják, hogy nem kellett volna létrejönnie ennek a döntésnek, igen, ez egy jogerős ítélet volt, de ha már létrejött, és mivel a strasbourgi bíróság nem mondta, hogy akkor hagyjuk figyelmen kívül, akkor mégiscsak figyelembe kell venni. Ez egy abszurd érvelés, de nem példátlan.

Azt látjuk, hogy nagyon sokszor a legfelsőbb bíróság az, amelyik ilyenfajta megoldásokat talál. Ugyanebben az eljárásban a jogalapot ők arra alapozták, hogy az állam tekintélyének megóvása megkívánja, hogy most ettől az illetőtől kobozzák el a vagyonát. Volt már olyan ügyünk, ahol kiderült, hogy az illető, akitől annak idején el akarták kobozni, '44-ben meghalt, tehát '45-ben nem is élt; az örökösei nem magyar nemzetiségűek voltak, hanem egyébként norvég menyee volt, és a legfelsőbb bíróság volt az, amelyik kitalálta, hogy a vagyona megörökölte a nemzetiségét. Nincs ilyen a szlovák jogban, meg máshol sincs, de mint egy jogi megoldást, ezt ők mégis kitalálták, hogy mégiscsak el lehessen kobozni a mostani örökösöktől a vagyont.

Volt eljárás, ahol az örökösök bemutatták, hogy még csak azt sem bizonyította az állam, hogy magyar nemzetiségű volt a felmenőjük. Akkor honnan tudják? A legfelsőbb bíróság akkor kitalálta, hogy valószínűsíthető a magyar nemzetisége, mivel a könyvtárában fennmaradt könyvei alapján látható, hogy szeretett Arany Jánost olvasni,

és akkor biztos magyar volt, pedig tudjuk, hogy annak idején sok szlovák tudott magyarul. A lényeg az, hogy a legfelsőbb bíróság, ha nagyon muszáj, akkor szokott találni ilyen kacifántos jogi megoldásokat.

Ami a megoldásokat illeti, itt látni kell, hogy tényleg nem a '90-es években vagyunk, tehát ez az egész vita Szlovákiában sem egy magyarelles, nacionalista hőzöngéssel kísért vita. Itt az emberek közötti viszonyok kapcsán és politikai szinten is alapvetően rendezett, barátságos, békés a magyar és a szlovák közösség viszonya, de ez nem jelenti azt, hogy a lényeges, a sorsunkat nagyon befolyásoló kérdésekben sikerült volna előrelépést találni.

Kétoldalú szinten volt már javaslat arra, hogy álljon fel magyar-szlovák vizsgálóbizottság. Azt hiszem, hogy ez '22-ben volt. Nem sikerült fölállítani ezt a vizsgálóbizottságot. A magyar-szlovák vegyes bizottság is vizsgálta a kérdést. A jegyzőkönyvet sem sikerült aláírni nagyon sokáig. Tehát van egyfajta erős politikai elem...

ELNÖK: Ez a kisebbségi vegyes bizottság.

DR. FIALA-BUTORA JÁNOS nemzetközi jogász: A kisebbségi vegyes bizottság, igen. Van egyfajta erős politikai ellenállás, ami egyrészt szlovák belpolitikai okok miatt áll fenn, tehát ez a kérdés a kormány és az ellenzék közötti vita tárgyává vált. Másrészt látnunk kell, hogy a szlovák állam tényleg sokáig alkotmányos alapnak tekintette ezt, és nagyon nehéz ettől a kérdéstől elmozdulni. Én úgy gondolom, hogy segítené mindenfajta szakmai párbeszéd, mindenfajta vita, ami nagyobb nyilvánosságot adna ennek a kérdésnek.

Történelmi szinten például már elég jól működik ez a párbeszéd. A szlovák történészek is nagyon sokszor a mi álláspontunkat fogják, tehát a lex Beneš kapcsán is most több szlovák történész szólalt fel, hogy igazából nincs közöttük olyan, aki az állam álláspontját teljes mértékben támogatná. Nyilván vannak nüánszok, de én úgy gondolom, hogy minél több ilyen szakmai szintre terelt párbeszéd létrejön akár államközi, akár nemzetközi szervezetek bevonásával, az segíteni fog. Nyilván ez egy nagyon hosszan tartó folyamat, míg a mostani elkobzások leállításától elérünk mondjuk a kollektív bűnösség történelmi elítéléséig Szlovákiában. A politikai nyomásgyakorlás ebben valószínűleg nem segít, esetleg az Európai Bizottság részéről. Köszönöm szépen.

Dr. Tárnok Balázs válasza

DR. TÁRNOK BALÁZS (Nemzeti Közszerződési Egyetem, John Lukacs Intézet): Nagyon röviden én is reagálnék két dologra. Én teljesen egyetértek azzal, amit János mondott, hogy az a tény, hogy a kétoldalú kapcsolatok alapvetően rendezettek, nem jelenti azt, hogy a szlovák-magyar kisebbségi-többségi viszonyban a vitás kérdések megoldódtak volna. Itt azért látjuk, hogy továbbra is hatályban van például az államnyelvtörvény. Sőt, tavalyelőtt fölmerült ennek a további szigorítása, ahol bár szintén az volt a politikai kommunikáció, hogy nem a magyarok ellen irányul, de hatásában teljesen biztos, hogy csorbítaná a szlovákiai magyar nyelvhasználatot.

És azért is nehéz ezt a kérdést rendezni, mert a jelenlegi kormányzó párt, a kormány gyakorlatilag továbbra is következetesen tagadja, hogy ez lenne a gyakorlat. És azért is nehéz ezt rendezni, mert gyakorlatilag egy óriási korrupciós biznissz próbálnak ezzel a részben nacionalista hangulatkeltéssel is elfedni. Nyilvánvalóan azt akarják, hogy ne beszéljünk róla, és ezért is különösen örülök, hogy van egy ilyen polgári engedetlenség is, ami rámutat ennek a jogi hiányosságára és abszurditására.

Amit pedig képviselő asszony említett, hogy az Európai Unió hallgat ebben a kérdésben. Ez annyiban igaz, hogy az Európai Parlamentben a 2010-es évek elején is

többször volt napirenden a Beneš-dekrétumok ügye petíciók formájában, illetőleg az elmúlt években is, tehát most friss fejlemények vannak.

Az nyilvánvaló, hogy az Európai Bizottságnak, mint a szerződések őrének, akinek ebben elsődlegesen teendője lenne, át kell értékelnie az alapul szolgáló helyzetet. 2021-ben láthattuk, hogy Vincze Loránt írásbeli választ igénylő kérdésére válaszolva az Európai Bizottság gyakorlatilag elfogadta a szlovák érvelést, magyarán hogy ez egy történelmi kontextus, ennek nincs hatása a jelenlegi jogviszonyokra, ami már 2021-ben sem állta meg a helyét, de én úgy látom, hogy azóta összegyűlt és folyamatosan összegyűlik egy olyan mennyiségű bizonyíték - ez folyamatban van -, aminek a hatására - a politikai diskurzus megnövekedett szerepét is figyelembe véve - az Európai Bizottságnak újra kell értékelnie ezt az állásfoglalását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Államtitkár úr!

Nacsa Lőrinc válasza

NACSA LŐRINC államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen. Csak egy gondolat, elnök úr, a kétoldalú kapcsolatokra, illetve a helyzet megoldására. Nyilvánvalóan, amit az urak elmondtak, a történészi szakma, a jogász szakma, a folyamatos párbeszéd, a kormányzati párbeszéd, az eddigi, az elmúlt 15 év jó kapcsolatán való további építkezés mind-mind segíthet. Egy szempontból nem volt szó: szerintem a törvény is máshogy alakult volna és a mostani rendezés is, ha a Szlovákiában élő magyaroknak parlamenti képviselője lett volna. Szlovákiában fél év múlva önkormányzati, másfél év múlva pedig parlamenti választások lesznek, és ha a felvidéki magyarok ilyen szintű politikai képviselőhöz juthatnak újra, vagy akár egy esetleges következő kormányban kormányalkotó tényezők is, akkor ezek a kérdések egészen más szinten rendezhetők szerintem. Ezért én azt gondolom, hogy a felvidéki magyaroknak az lenne ilyen szempontból is az ügy rendezéséhez egy még tovább lendítő szempont és faktor, ha parlamenti képviselőhöz juthatnának, mert akkor ezek a kérdések nem nélkülük, hanem velük közösen egyeztetve dőlnek el. És ott lehet kifogást emelni, ott lehet módosító javaslatot benyújtani, ott lehet megnyitni olyan politikai vitákat, amelyek nyilvánvalóan regionális önkormányzatilag erős pártként nem, országos, parlamentben is erős pártként pedig igen. Úgyhogy mi ezt is abszolút üdvösnek találjuk.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Az állásfoglalás tervezetét felteszem szavazásra. Ki támogatja az állásfoglalás-tervezetet? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

Köszönöm vendégeinknek, hogy elfogadták meghívásunkat.

Szeretném jelezni, hogy a döntésünkről tájékoztatni fogom a házelnök urat, illetőleg megküldöm a szlovák partnerbizottságnak az állásfoglalásunkat. Felhívom arra is a figyelmüket, hogy az állásfoglalás bizottsági tájékoztató formájában a parlamenti honlapon is közzétételre kerül. Tehát ezeket szerettem volna hozzáfűzni.

Napirenden fogjuk tartani a kérdést, mint ahogy önök is szemmel láthatóan napirenden tartják. Hamarosan várjuk a szlovák partnerbizottság Magyarországra történő látogatását; részletesen ki fogunk térni erre a kérdésre. Bízom benne, hogy előrelépést tudunk elérni ezen az úton is, azzal együtt, hogy nagy szükségünk van a kormányzatra.

És egyetértek azzal, hogy a felvidéki civil szféra, illetőleg a Magyar Szövetség kezdeményező fellépése kulcsfontosságú, mert nem szeretnénk adott esetben visszakerülni egy olyan állapotba, amikor kétoldalú viták keresztüztüében volt ez a kérdés, hanem a megoldás irányát szeretnénk megtalálni. Köszönöm szépen.

Rövid technikai szünet, amíg elbocsájtjuk a vendégeinket, és utána folytatjuk a napirendet. *(Rövid szünet. - A meghívottak távoznak az ülésről.)*

**A szlovákiai magyarságot hátrányosan érintő új szlovák jogszabályok elítéléséről, a szlovákiai magyarság védelméről szóló H/13321. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Tisztelt Bizottság! Folytatjuk a munkát 3. napirendi pontunkkal, Jámbor András képviselő úr indítványával. Hallottuk Jámbor András szavait, nem tudom, hogy kíván-e esetleg kiegészítést fűzni a korábbiakban elmondottakhoz. *(Jámbor András Imre: Pár szót.)* Parancsoljon, képviselő!

Jámbor András Imre szóbeli kiegészítése

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm szépen. Csak, ugye, van különbség az általam benyújtott előterjesztés és az előbb elfogadott előterjesztés között. Amikor erről az előterjesztésről döntenek, akkor arról a különbségről döntenek, amely a két előterjesztés között van. Nyilván az előbb elfogadott előterjesztésben a Külügyi Bizottság hoz egy állásfoglalást, az én általam benyújtott előterjesztésben az Országgyűlés hozna egy állásfoglalást. Van különbség mind rangjában, mind súlyában a kettő között. Van különbség abban is, hogy a képviselők mekkora tömege az, amely súlyt ad ennek a követelésnek.

Illetve nyilvánvalóan, én azt gondolom, hogy Magyarország Kormányának cselekvéséről is véleményt kell nyilvánítanunk az Országgyűlés részéről. Én ezért nem tartottam az előzőekben sem államtitkár úr beszámolóját az elmúlt hónapok történéseiről olyanak, amely megfelelő volt ennek az ügynek a súlyához képest. Köszönöm.

Hozzászólás

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Megadom a szót. A szándékkal én a magam részéről maximálisan egyetértek, tehát én azt hiszem, hogy a probléma fölvetése mindenféleképpen fontos, dicséretes. Azt gondolom, hogy ugyanakkor viszont a magyar kormánynak és a szlovák kormánynak az a típusú érintése, ahogyan itt a határozatban látjuk, nem lenne megfelelő, ezért én tartózkodni fogok az indítvánnyal kapcsolatban. Úgy gondolom, hogy a szándék, a mögöttes szándék támogatható, a formája viszont nem.

Határozathozatal

Képviselőtársaim kívánnak-e szólni? *(Nem érkezik jelzés.)* Amennyiben nem, fölteszem szavazásra. Ki támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba vételét? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Nyolc.

A bizottság nem támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét.

Köszönjük szépen, hogy itt volt velünk, képviselő úr.

Megkérem Csárdi Antal urat, hogy a 4. napirendi pont keretében fogalmazza meg a saját expozéját. Parancsoljon! *(Jámbor András Imre távozik az ülésről.)*

A Szlovák Köztársaság 2025 decemberében hatályba lépett Büntető Törvénykönyv-módosításáról és annak következményeiről szóló H/13407. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Csárdi Antal szóbeli kiegészítése

CSÁRDI ANTAL (független) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! A korábbi két napirendi pont alapján azt gondolom, joggal vélelmezhető, hogy abban nincs vita itt a bizottsági ülésen résztvevők között, hogy az érintett szlovák jogszabályok sértik az Unió alapértékeit, és teljesen összeegyeztethetetlenek a nemzetközi emberi jogi normák tekintetében is, valamint ellentétben állnak a nemzetközi békeszerződések szellemével, illetve leírt szövegével. Ugyanakkor, azt gondolom, hogy az egyetértés pontosan eddig a pontig tart.

Szeretném a teljes kép okán idecitolni, hogy én azt a javaslatot, amely egy országgyűlési határozati javaslat, január 5-én nyújtottam be, míg a bizottság a maga tervezetét, amely most itt van előttem, március 2-án, tehát a mai napon nyújtotta be. Én pedig azt gondolom, hogy ez nem független az előttünk levő országgyűlési választási kampánytól.

Ennél sokkal-sokkal szomorúbb, hogy a bizottsági állásfoglalás vagy határozat semmilyen kormányzati cselekvést nem ír elő, nem kér, pedig jól látható, hogy itt szükség van azoknak a kétoldalú diplomáciai csatornáknak a működtetésére, amely kézzelfogható védelmet nyújt a külhoni magyarok számára, a felvidékieknek. Azt gondolom, tisztelt bizottság, hogy ma nagyon-nagyon szép szavakat hallhattunk, és biztos vagyok benne, hogy nincs olyan magyar ember, aki ezek közül akár egy mondattal is vitakozna.

A probléma ott van, hogy ennek milyen hatása van. És akkor szeretnék néhány párhuzamot felhozni a saját határozati javaslatom és a bizottság határozati javaslata között. Az én határozati javaslatomban a magyar Országgyűlés ítéli el, rögzíti és nyilvánítja ki a véleményét az érintett szlovák jogsértő jogszabályokkal szemben. Itt pedig a bizottság, ahol most gyakorlatilag öt kormánypárti képviselőn kívül nincs jelen senki, és azt gondolom, hogy annak a súlya - és ez nem a bizottság kritikája -, hogy az Országgyűlés vagy egy ötfős bizottság hoz-e ilyen döntést, fontos és jelentős.

De a legfontosabb különbség, és azt gondolom, hogy ebben van vita, hogy az én határozati javaslatom utolsó két pontja a magyar kormány cselekvéséről szól, illetve a magyar kormány felkéréséről arra vonatkozóan, hogy lépjen fel érdemi hatással ezekkel a jogsértő gyakorlatokkal szemben, de jelen pillanatban a magyar kormány részéről - amit Nacsa Lőrinc államtitkár úr elmondott, a kétoldalú gazdasági kapcsolatok megsértésének a félelme okán - érdemi lépés nem történik. Föltehetném úgy a kérdést sarkítva, hogy vajon el lehet-e adni a határon túli magyarok jogait a kétoldalú nemzeti kapcsolatok árán, de meggyőződésem, hogy nem lehet, és nem is gondolom azt, hogy bárki azt gondolná, hogy ezt meg lehet csinálni. Csak akkor a szép szavak helyett tegyünk érdemi lépéseket, és tegyen a magyar kormány is, mert elidegeníthetetlen, megkérdőjelezhetetlen joga és kötelessége, hogy kiálljon a határon túli magyarságért. Nem azért, mert egy ellenzéki képviselő veri a tamtamot a bizottsági ülésen, hanem azért, mert ez a törvényben leírt kötelessége.

És azt gondolom, hogy ezzel összefüggésben megint visszautalnék a bizottsági határozati javaslat vitájára: történelmi bizottsági állásfoglalás, biztos vagyok benne, hogy nem tudja megakadályozni azokat a jogsérelmeket, amiket egyébként a Felvidéken a magyaroknak meg kell élniük. Az tud érdemi segítséget nyújtani, ha a magyar kormány mind az Unió kapcsán, mind a szlovák kétoldalú kapcsolatokban fennálló diplomáciai csatornákon keresztül érdemben lép fel. Gyakorlatilag a magyar kormány vezetése,

ideértve a Külügyminisztériumot is, nagyon sokszor hangoztatja, hogy elsődleges szövetségese Szlovákia és a Fico-kormány. Nos, akkor itt a lehetőség: ha ennyire jó kétoldalú kapcsolatokat ápolunk a Szlovák Köztársasággal, akkor tegyünk érdemi lépéseket, kézzelfogható eredménnyel!

És én azt gondolom, hogy amennyiben ezt nem lehet diplomáciai úton rendezni, akkor igenis éljünk azokkal a jogi lépésekkel, amelyek kikényszerítik a jogszerű működést, tehát az uniós jogszabályoknak való megfelelést a szlovák kormányból, illetve a szlovák államból. Ez a felelőssége a magyar parlamentnek; ez a felelőssége a magyar kormánynak, és erre a felelősségre épít az én határozati javaslatom, ezért nagy tisztelettel kérem a Külügyi Bizottságot, hogy támogassa a határozati javaslat tárgysorozatba vételét, mert tartok tőle, hogy egy bizottsági határozati javaslat lényegesen gyengébb az érdemi eredmény elérésének útján. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Nagyjából ugyanazt tudom mondani, mint az előző határozati javaslat esetében, de azért felhívnám képviselő úr figyelmét arra, hogy noha én fontosnak tartom, hogy foglalkozik ezzel az üggyel, de ő arra futtatja ki a javaslatát, hogy vonja vissza a lex Beneš a szlovák fél, és hogy Magyarország ennek érdekében tegyen diplomáciai lépéseket. Hadd hangsúlyozzam, hogy mi azért ennél lényegesen szélesebb körű problémával állunk szemben, mint ahogy ezt itt láthattuk az előző beszélgetésből, tehát a kollektív bűnösség jelenleg gyakorlatilag életben van Szlovákiában, és a mi állásfoglalásunk erre irányul. Erre szeretnénk megfelelő megoldást találni.

A magyar Országgyűlés álláspontja akkor is a magyar Országgyűlésé, ha a Külügyi Bizottság álláspontja, és ugyanúgy kötelező a kormányra nézve. És mivel a bizottság ezt elfogadta, ezért a kormánynak ezt képviselnie kell, mint ahogy egyébként megnyugodhattunk e tekintetben, hiszen a kormány képviselője kifejtette, hogy ennek az állásfoglalásnak a mentén, amit mi elfogadtunk, ők egyetértének és eszerint kívánnak cselekedni az elkövetkezendőkben. De a jó szándékát nem akarom megkérdőjelezni, képviselő úr, ezért ebben az esetben is azt tudom mondani, hogy tartózkodunk a javaslatával kapcsolatban.

Van-e esetleg további kérdés, hozzászólás? *(Jelzésre:)* Képviselő úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Én csak annyit mondanék, mindannyian tudjuk, hogy nagyon vékony jég az, amin át kell mennünk, és ha ugrálunk, akkor beszakad.

Ha egy látszólagos problémamegoldásnak az az ára, hogy újabb frontokat nyitunk és újabb problémákat vetünk fel, akkor az nem biztos, hogy jó megoldás. Úgyhogy én sem kérdőjelezem meg a jó szándékot, és elnök úrhoz csatlakozva tartózkodni fogok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előterjesztő? *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

Csárdi Antal reflexiója

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársam! Nekem nem tűnt föl, hogy a magyar kormány az elmúlt 16 éves regnálása alatt tartózkodott volna a konfrontációtól.

Az egy másik kérdés, hogy milyen ügyben és mivel kapcsolatban konfrontálódott. Én azt gondolom, hogy ez egy olyan kérdés, amelyben neki kötelessége konfrontálódni. Hát, ahogy a pesti utcán mondanák, vonalkódos nadrággal nem lehet eredményt elérni, és ez igaz a konfrontációval összefüggésben. Én azt gondolom, hogy elnök úr szavait

idézném: jelen pillanatban Szlovákiában életben van a kollektív bűnösség elve, és az én kérdésem az, hogy mit tett ez ellen az elmúlt 16 évben a magyar kormány.

De ami ennél sokkal fontosabb: mit kíván tenni, ami kézzelfogható, egyértelmű eredményeket hoz vagy azzal kecsegtet? Mert azt gondolom, hogy nagyon szép szavakban kiállni a külhonba szakadt honfitársaink mellett, ez nagyon szép dolog, de a szavak elszállnak.

Nekem az a kérésem, és a határozati javaslatomban az a leírt javaslatom, hogy történjenek érdemi lépések számonkérhető, követhető és kikényszeríthető módon. Ez a különbség a két határozati javaslat között, egyébként mindkettő hasonlóan pozitív szándékú, csak a kettő gyakorlati haszna, megvalósítása szerintem érdemben eltér egymástól. Úgyhogy elnök úr elmondása alapján a tartózkodási szándékuk kapcsán ismételten nagy tisztelettel kérem a bizottságot, hogy ne kenjük ezt el. Legyen bátorságuk megszavazni egyáltalán a tárgysorozatba vételt, és igen, utána legyen bátorságuk megszavazni a parlamentben is azt, hogy a kormánynak igenis egyértelmű és érdemi felelőssége és kötelezettsége van ebben a kérdésben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amennyiben nincs több hozzászólás, kérdezem a tisztelt bizottságot, ki támogatja a H/13407. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)*

8 tartózkodással a bizottság nem támogatja a tárgysorozatba vételt. Köszönjük szépen képviselő úrnak, hogy eljött.

Egyebek

Tisztelt Bizottság! Az egyebek sorában elmondom, hogy a következő ülés időpontja 2026. március 9-én 9 óra. A ciprusi nagykövetnek az Európa Tanács ciprusi elnökségének prioritásairól szóló tájékoztatója szerepel a napirendünkön. Előreláthatólag ez lesz az utolsó bizottsági ülésünk.

Az ülés berekesztése

Van-e egyéb kérdés vagy bejelentés bárki részéről? *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincsen, az ülést berekesztem.

Szép napot kívánok! Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 20 perc)

Németh Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Madarász Mária